

РЕШЕНИЕ

№ 6221

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело № 20231110155898 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по подадена от „Т.С.“ ЕАД искова молба срещу И. Н. Н., с която са предявени обективно кумулативно съединени искови претенции с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сумите както следва: **3149.08лв.** – доставена, но незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2020г. – м.04.2022г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата, **538.01лв.** – мораторна лихва за периода 15.09.2021г. – 28.09.2023г., **48.69лв.** – дялово разпределение за периода м.08.2020г. – м.04.2022г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата и **11.34лв.** – мораторна лихва за периода 16.10.2020г. – 28.09.2023г.

Ищецът „Т.С.“ ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Твърди, че съгласно общите условия /в сила от 10.07.2016 г./ купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет страницата на ищцовото дружество. Сочи, че топлоснабденият имот се намирал в сграда етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от „Т. С.“ Е., съобразно сключения между посоченото дружество и сградата в етажна собственост договор. Поддържа, че е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Формулирано е искане да се постанови решение, с което да се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца претендираните суми. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

Съдът като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искови претенции с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба е формулирано искане за постановяване на неприсъствено решение, като такова беше формулирано от процесуалния представител на ищеца и в проведеното открито съдебно заседание.

Настоящият съдебен състав, като съобрази, че ответникът не е депозирал отговор на исковата молба, не се е яви в първото по делото открито съдебно заседание без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, както и че от събраните по делото доказателства и заключенията на вещите лице по изготвените СТЕ и ССчЕ може да се направи извод за основателност на заявените иски претенции, намира че са налице предвидените в процесуалния закон предпоставки за постановяване на неприсъствено решение, с което исковите да бъдат уважени, доколкото ответникът е предупреден за тази правна възможност, както с разпореждането по чл. 131 ГПК, така и с определението за насрочване.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество разноси в размер на **975.96лв.**, от които 275.96лв. – държавна такса, 600.00лв. – депозит вещи лица и 100.00лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Н. Н., ЕГН *****, да заплати на „Т.С.” ЕАД, ЕИК *****
*****, гр. /адрес/, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, сумите както следва: **3149.08лв.** – доставена, но незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2020г. – м.04.2022г., до обект с абонатен № 55135, представляващ ап. 26, находящ се в /адрес/, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.10.2023г. до окончателно изплащане на сумата, **538.01лв.** – мораторна лихва за периода 15.09.2021г. – 28.09.2023г., **48.69лв.** – дялово разпределение за периода м.08.2020г. – м.04.2022г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.10.2023г. до окончателно изплащане на сумата и **11.34лв.** – мораторна лихва за периода 16.10.2020г. – 28.09.2023г.

ОСЪЖДА И. Н. Н., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК, да заплати на „Т.С.” ЕАД, ЕИК *****
*****, сумата от **975.96лв.** – разноси.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – „Т. С.” Е..

Решението, по аргумент от чл. 239, ал. 4 ГПК, не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____